

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ν' Αθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1940

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλον 402

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 2665. Περί ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς παθόντας ἐκ συμβεβηκότος τοῦ πολέμου τοῦ 1940 ὑπαλλήλους τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς κλπ. ... 1
- A. N. 2666. Περί ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς παθόντας κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940 ἐν πολιτικῇ ἐπιστρατεύσει, τὰς ἐθελοντάς, ἀδελφὰς νοσοκόμους, τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοὺς ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ πολίτας. ... 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2665. 1940
 Περί ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς παθόντας ἐκ συμβεβηκότος τοῦ πολέμου τοῦ 1940 ὑπαλλήλους τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ὁπλίτας τῆς χωροφυλακῆς κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Μόνιμοι ὁπλίται τοῦ στρατεύματος, τῆς Β. Χωρ(κ)ῆς, ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες Ἀστυνομίας Πόλεων, φονευόμενοι ἢ θνήσκοντες ἐκ τραυμάτων, λαμβανομένων ἐξ ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς ἢ οἰασδήποτε ἄλλης πολεμικῆς ἐνεργείας, ἀρχιπυροσβέσται, πυροσβέσται, ὁδηγοὶ καὶ τεχνῖται τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, φονευόμενοι ἢ θνήσκοντες ἐκ τραυμάτων, λαμβανομένων ἐξ ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς ἢ συνεπείᾳ ἀτυχήματος συμβάντος κατὰ τὴν κατάστασιν πυρκαϊᾶς προκληθείσης ἐκ τοιαύτης ἐπιδρομῆς, θεωροῦνται πάντοτε ὡς φονευθέντες ἢ θανόντες ἐν διατεταγμένη ὑπηρεσίᾳ, αἱ δὲ οἰκογένειαι αὐτῶν δικαιοῦνται ὀλοκλήρου τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος, ὡς αὕτη προσδιορίζεται διὰ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 24 καὶ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν κλπ. συντάξεων» προσαυξανομένης καὶ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2650)1940 καθοριζομένης προσαυξήσεως λόγῳ τέκνων.

2. Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐφεδρῶν χωροφυλάκων, ἀστυφυλάκων, πυροσβεστῶν, ὁδηγῶν β' τάξεως, μαθητευομένων τεχνιτῶν καὶ τεχνιτῶν δ' καὶ γ' τάξεως φονευομένων ἢ θνήσκόντων κατὰ τὴν ἀνωτέρω δικαιοῦνται συντάξεως οἰκογενειῶν λοχίου τοῦ

στρατεύματος, ἡ δὲ οἰκογένεια τῶν ἐφεδρῶν ὑπενωμοταρχῶν καὶ ἐνωμοταρχῶν, ἀρχιφυλάκων, ἀρχιπυροσβεστῶν, καὶ τεχνιτῶν β' καὶ α' τάξεως φονευομένων ἢ θνήσκόντων ὁμοίως δικαιοῦνται συντάξεως ἐπιλοχίου τοῦ στρατεύματος ὡς αὗται προσδιορίζονται διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2650)1940.

Ἄρθρον 2.

1) Μόνιμοι καὶ ἐφεδρὶ ὁπλίται Χωρ(κ)ῆς, Ἀστυφύλακες καὶ Ἀρχιφύλακες Ἀστυνομίας Πόλεων, καθιστάμενοι ἀνίκανοι συνεπείᾳ τραυμάτων προσελθόντων ἐξ ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς ἢ ἐξ ἄλλης πολεμικῆς ἐνεργείας, ἀρχιπυροσβέσται, πυροσβέσται, ὁδηγοὶ καὶ τεχνῖται Πυροσβεστικοῦ Σώματος, φονευόμενοι ἢ θνήσκοντες ἐκ τραυμάτων, λαμβανομένων ἐξ ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς ἢ συνεπείᾳ ἀτυχήματος συμβάντος κατὰ τὴν κατάστασιν πυρκαϊᾶς προκληθείσης ἐκ τοιαύτης ἐπιδρομῆς, δικαιοῦνται συντάξεως ὡς κάτωθι :

2) Α') Μαθητευόμενοι τεχνῖται καὶ τεχνῖται δ' καὶ γ' τάξεως τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, χωροφύλακες, ἀστυφύλακες καὶ πυροσβέσται β' τάξεως δραχμὰς τεσσαράκοντα πέντε κατὰ ἑκατοστὸν ἀνικανότητος. Β') Ὑπενωμοτάρχαι Χωροφυλακῆς, πυροσβέσται α' τάξεως καὶ ὁδηγοὶ β' τάξεως τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος δραχμὰς πενήτηκοντα κατὰ ἑκατοστὸν ἀνικανότητος. Γ') Ἐνωμοτάρχαι, Ἀρχιφύλακες Ἀστυνομίας Πόλεων, Ἀρχιπυροσβέσται, ὁδηγοὶ α' καὶ τεχνῖται β' καὶ α' τάξεως τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος δραχμὰς πενήτηκοντα πέντε κατὰ ἑκατοστὸν ἀνικανότητος.

3) Αἱ συντάξεις τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων τραυματιῶν μεταδιβάζονται μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὰς οἰκογενείας τούτων μὴ δυνάμεναι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ ὑπερβῶσι τὴν σύνταξιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων. Αἱ συντάξεις αὗται προσαυξάνονται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 2650)1940 ὀριζομένης προσαυξήσεως λόγῳ τέκνων.

4) Ἐκτακτοὶ πυροσβέσται, ὁδηγοὶ καὶ τεχνῖται τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν δικαιοῦνται συντάξεως ἐφεδρῶν τοιούτου.

Ἄρθρον 3.

Ὑπάλληλοι τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Ὑπαστυνόμου β' τάξεως συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω ὡς καὶ τοιοῦτοι τοῦ Πυρ(κ)οῦ Σώματος ἀπὸ τῶν βαθμῶν Σταθμάρχου β'. Ἀρχιδηγοῦ β'. καὶ Ἀρχιτεχνίτου β', συμπεριλαμβανομένων καὶ ἄνω, φονευόμενοι ἢ θνήσκοντες, συνεπείᾳ τραυμάτων, προσελθόντων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, θεωροῦνται ὡς ἐν διατεταγμένη ὑπηρεσίᾳ παθόντες, αἱ δὲ οἰκογένειαι αὐτῶν δικαιοῦνται ὀλοκλή-

ρου τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος, ὡς αὕτη προσδιορίζεται διὰ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονόμης πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», προσυζητινόμενης κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Α. Ν. 2650)1940 ὀριζόμενα, τῆς σχετικῆς προσαυξήσεως ἀνερχομένης ἀντὶ τῶν δραχμῶν ἑκατὸν (100) εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ὑπάλληλοι, καθιστάμενοι ἀνίκανοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, συνεπείᾳ τραυματοῦς προσελθόντος ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, δικαιοῦνται συντάξεως ἴσης πρὸς ὀλόκληρον τὸν συντάξιμον μισθὸν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐκείνου δὲ ἔφερον κατὰ τὸν τραυματισμὸν τῶν, καθιστάμενοι δὲ ἐκ αὐτῆς αἰτίας ἀνίκανοι πρὸς ἄσκησιν οἰουδέποτε βιοποριστικοῦ ἐπάγγέλματος, δικαιοῦνται συντάξεως ἴσης πρὸς ὀλόκληρον τὸν συντάξιμον μισθὸν δύο βαθμῶν ἀνωτέρων ἐκείνου δὲ ἔφερον κατὰ τὸν τραυματισμὸν τῶν.

2. Διὰ τοὺς κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις δικαιουμένους συντάξεως ἀνωτέρου βαθμοῦ λόγω πολυετοῦς ὑπηρεσίας, οἱ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον ἀνώτεροι βαθμοὶ ὑπολογίζονται ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τούτου.

3. Αἱ συντάξεις τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων τραυματιῶν μεταβιβάζονται μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν κατὰ τὰ 3)4, προσυζητινόμεναι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2650) 1940 ὀριζόμενα, τῆς σχετικῆς προσαυξήσεως ἀνερχομένης ἀντὶ τῶν δραχμῶν ἑκατὸν (100) εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ διάταξις τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 31·8) ἰδρίου 1935 Δ)τος «περὶ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεις.

2. Ἡ ἐξουχία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως θεωρεῖται ἐξηγνημένη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διοικητοῦ α' τάξεως, τῆς ἀπονεμητέας αὐτοῖς συντάξεως κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος, κανονιζομένης συμφώνως πρὸς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονόμης πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

3. Αἱ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερόμεναι οἰκογενεαὶ καλοῦνται εἰς τὴν σύνταξιν κατὰ τὴν σειρὰν τὴν ἀναγραφομένην εἰς τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1935 Διατάγματος «περὶ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» συμπεριλαμβανομένων μετὰ τῶν ἀγάμων θηλέων ἀδελφῶν καὶ τῶν ἀρρένων ἀγάμων ἀνηλίκων τοιούτων.

4. Ὅπου κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ τὸν Α. Ν. 2650) 1940 ἀναγνωρίζεται δικαίωμα συντάξεως εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα, συμμετέχει εἰς τὴν σύνταξιν ταύτην, ἐν πάσῃ περιπτώσει, καὶ ἡ χήρα μήτηρ.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος δικαιοῦνται συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Δ)τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονόμης κλπ.», τὸ προστεθὲν διὰ τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1635)39 καταργεῖται, ἐξαιρέσει τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου τούτου.

Ἄρθρον 7.

Τακτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπέρτατοι καθιστάμενοι ἀνίκανοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, φονευόμενοι ἢ θνήσκοντες ὑπὸ

τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ καθοριζόμενας προϋποθέσεις, θεωροῦνται ὡς παθόντες ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ, τῆς ἀνηκούσης αὐτοῖς συντάξεως ὡς καὶ τῆς τοιαύτης τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν κανονιζομένης κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διὰ τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος θεσπιζόμενας.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 2650)1940, ὑπάγονται καὶ οἱ ἐθελονταὶ ὀπλίται τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τῆς Β. Ἀεροπορίας καὶ τῆς Β. Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Πρὸς καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητος τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιουμένων συντάξεως, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸν Α. Ν. 2650)1940 δικαιουμένων τοιαύτης στρατιωτικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτρέπεται νὰ συγκροτοῦνται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, τοπικὰ ὑγειονομικὰ ἐπιτροπαί, εἰς τὰς ὁποίας θὰ παραπέμπωνται πρὸς ἐξέτασιν, ἀντὶ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Στρατοῦ, οἱ ἐγγὺς τῶν πόλεων τούτων διαμείναντες.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν γεννῶνται ἀμφιβολίαι ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα τοῦ καθορισθέντος ποσοστοῦ ἀνικανότητος, δύναται τῇ προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων νὰ παραπέμπῃ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀποφαίνεται σχετικῶς βάσει τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ φακέλλῳ στοιχείων.

Ἐφ' ὅσῳ ἡ Ἀνωτάτη τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀδυνατεῖ νὰ μορφώσῃ γνώμην ἐκ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ στοιχείων δύναται νὰ ζητῇ τὴν συμπλήρωσιν τούτων. Δύναται ἐπίσης, νὰ παραπέμπῃ τὸν παθόντα εἰς Νοσοκομεῖον πρὸς εἰδικὴν ἐξέτασιν καὶ παρακολούθησιν ἢ καὶ νὰ καλῇ τοῦτον παρ' αὐτῇ πρὸς αὐτοπρόσωπον ἐξέτασιν.

3. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον γνωματεύσεις τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ αἱ τοιαῦται τῶν κατὰ τὸν Α. Ν. 2650)1940 Ἀνωτάτων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 6, 8 ἕως 16, τοῦ Α. Ν. 2650)1940 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεις.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΡ. ΑΠΟ. ΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΛΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΓ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Άναγκ. Νόμος υπ' αριθ. 2666. 1940

Περί απονομής συντάξεως εις τους παθόντας κατά τον πόλεμον του 1940 ἐν πολιτικῇ ἐπιστρατεύσει, τὰς ἐθελοντὰς ἀδελφὰς νοσοκόμους, τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοὺς ἐκ τοῦ ἀμάρχου πληθυσμοῦ πολίτας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Α'. Συντάξεις παθόντων ἐν πολιτικῇ ἐπιστρατεύσει κλπ.

Ἄρθρον 1.

1. Δικαιοῦται συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δραχμῶν ἑπτακοσίων πενήντα (750) μηνιαίως ἡ χήρα σύζυγος ἢ ἡ ὀρφανὴ ἄγαμος θυγάτηρ ἢ τὸ ὀρφανὸν ἀνήλικον καὶ ἄγαμον ἄρρεν τέκνον.

α') Τῶν ἐν πολιτικῇ ἐπιστρατεύσει τελούντων πολιτῶν καὶ φονευμένων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς Ὑπηρεσίας ἢ θνησκόντων συνεπεία τραυμάτων ληφθέντων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας.

β') Τῶν ἐν διατεταγμένη ὑπηρεσίᾳ φονευμένων ἢ τῶν συνεπεία τραυμάτων, ληφθέντων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας ταύτης θνησκόντων ἐθελοντῶν ἀδελφῶν νοσοκόμων καὶ μελῶν τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας.

Ἐφ' ὅσον μετὰ τῆς χήρας συζύγου συντρέχουσιν εἰς τὴν σύνταξιν τέκνα, δικαιούμενα συντάξεως, προστίθενται ἀνὰ δραχμαὶ ἐξήκοντα δι' ἑκάστον τῶν τέκνων τούτων.

Ὁμοίως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συνταξιοδοτήσεως μόνον τέκνων, προστίθενται εἰς τὴν ὡς ἄνω διὰ τὸ ἐν τέκνον καθοριζομένην βασικὴν σύνταξιν ἀνὰ δραχμαὶ ἐξήκοντα (60) δι' ἑκάστον τῶν λοιπῶν τέκνων.

2. Ὁ πατὴρ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων καὶ φονευμένων ἢ θνησκόντων ὑπὸ τὰς ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφίῳ ἀναγεγραμμένας συνθήκας, ἐφ' ὅσον τυγχάνει ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν καὶ συνετηρεῖτο ἢ θὰ συνετηρεῖτο παρὰ τοῦ θανόντος τέκνου του, ἢ ἐφ' ὅσον ἄγει ἡλικίαν 60 ἐτῶν καὶ ἄνω καὶ εἶναι ἄπορος, δικαιοῦται ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δι' ἑκάστον φονευόμενον ἢ θνήσκον τέκνον του, καταβλητέας αὐτῷ εἰς πέντε ἔτας ἐτησίας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς δικαιοῦνται τῆς αὐτῆς ἀποζημιώσεως ἡ χήρα μήτηρ, αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ καὶ οἱ ἀνήλικοι καὶ ἄγαμοι ἄρρενες ἀδελφοὶ κατ' ἕσας μερίδας, ἐφ' ὅσον οὗτοι τυγχάνουσιν ἄποροι, συνετηροῦντο ἢ θὰ συνετηροῦντο παρὰ τοῦ θανόντος τέκνου ἢ ἀδελφοῦ των.

Ἄρθρον 2.

1. Πολῖται τελούντες ἐν πολιτικῇ ἐπιστρατεύσει, τὰ ἐν διατεταγμένη ὑπηρεσίᾳ μέλη τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας, ὡς καὶ αἱ ἐθελοντὰς ἀδελφαὶ νοσοκόμοι, καθιστάμενοι διαρκῶς ἀνίκανοι, συνεπεία τραύματος ὀφειλομένου προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης, δικαιοῦνται συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δραχμῶν τριάκοντα (30), κατὰ ἑκατοστὸν ἀνικανότητος, μηνιαίως.

2. Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων μεταβιβάζεται κατὰ τὸ ἥμισυ, εἰς τὴν χήραν σύζυγον ἢ τὴν ὀρφανὴν ἄγαμον θυγατέρα, ἢ τὸ ὀρφανὸν ἀνήλικον καὶ ἄγαμον ἄρρεν τέκνον, μὴ δυνάμενη ἐν πάσει περιπτώσει, νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχ. 750 μηνιαίως.

Ἐφ' ὅσον μετὰ τῆς χήρας συζύγου συντρέχουσιν εἰς τὴν σύνταξιν τέκνα ἢ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῆς συνταξιοδοτήσεως μόνον τέκνων, πλειόνων τοῦ ἐνός, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ τε-

τάρτῃ καὶ πέμπτῃ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα.

3. Ὁ πατὴρ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων, ἐφ' ὅσον τυγχάνει ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν καὶ συνετηρεῖτο ἢ θὰ συνετηρεῖτο παρὰ τοῦ θανόντος τέκνου του, ἢ ἐφ' ὅσον ἄγει ἡλικίαν 60 ἐτῶν καὶ ἄνω καὶ εἶναι ἄπορος, δικαιοῦται μετὰ τὸν θάνατον τούτων, ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δι' ἑκάστον θνήσκον τέκνον του, καταβλητέας αὐτῷ εἰς πέντε ἔτας ἐτησίας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς δικαιοῦνται τῆς αὐτῆς ἀποζημιώσεως ἡ χήρα μήτηρ, αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ καὶ οἱ ἀνήλικοι καὶ ἄγαμοι ἄρρενες ἀδελφοὶ κατ' ἕσας μερίδας ἐφ' ὅσον οὗτοι τυγχάνουσιν ἄποροι, συνετηροῦντο ἢ θὰ συνετηροῦντο παρὰ τοῦ θανόντος τέκνου ἢ ἀδελφοῦ των.

Β'. Συντάξεις ἀμάρχου πληθυσμοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπίσης δικαιοῦνται συντάξεως δραχμῶν πεντάκοσιων (500) μηνιαίως ἡ χήρα σύζυγος ἢ ἡ ἄγαμος θυγάτηρ ἢ τὸ ὀρφανὸν ἀνήλικον καὶ ἄγαμον ἄρρεν τέκνον παντὸς Ἑλλήνος πολίτου ὁμογενοῦς, ἐκ τοῦ ἀμάρχου πληθυσμοῦ, φονευμένου ἐξ ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς ἢ θνήσκοντος συνεπεία τραύματος ληφθέντος ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης.

Ἐφ' ὅσον μετὰ τῆς χήρας συζύγου συντρέχουσιν εἰς τὴν σύνταξιν τέκνα, ἢ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῆς συνταξιοδοτήσεως μόνον τέκνων, πλειόνων τοῦ ἐνός, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ πέμπτῃ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα, τῆς σχετικῆς προσαυξήσεως καθοριζομένης εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (40).

2. Ὁ πατὴρ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀναφερομένων καὶ φονευμένων ἢ θνησκόντων ὑπὸ τὰς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ καὶ ἐδαφίῳ ἀναφερομένας συνθήκας, ἐφ' ὅσον τυγχάνει ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν καὶ συνετηρεῖτο ἢ θὰ συνετηρεῖτο παρὰ τοῦ θανόντος τέκνου του, ἢ ἐφ' ὅσον ἄγει ἡλικίαν 60 ἐτῶν καὶ ἄνω καὶ εἶναι ἄπορος, τὸ δὲ θανὸν τέκνον του ἔχει συμπληρωμένον κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν φονεύεται ἢ τραυματίζεται τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, δικαιοῦται ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δι' ἑκάστον φονευόμενον ἢ θνήσκον τέκνον του καταβλητέας αὐτῷ εἰς πέντε ἔτας ἐτησίας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς δικαιοῦνται τῆς αὐτῆς ἀποζημιώσεως ἡ χήρα μήτηρ, αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ καὶ οἱ ἀνήλικοι καὶ ἄγαμοι ἄρρενες ἀδελφοὶ κατ' ἕσας μερίδας, ἐφ' ὅσον οὗτοι τυγχάνουσιν ἄποροι, συνετηροῦντο ἢ θὰ συνετηροῦντο παρὰ τοῦ θανόντος τέκνου ἢ ἀδελφοῦ των.

Ἄρθρον 4.

1. Ἑλληνες πολῖται ὁμογενεῖς, ἐκ τοῦ ἀμάρχου πληθυσμοῦ, τραυματιζόμενοι ἐξ ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς καὶ καθιστάμενοι διαρκῶς ἀνίκανοι πρὸς ἀσκήσιν οὐδὲποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, δικαιοῦνται συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ τραυματισμοῦ των ἔχουσι συμπληρωμένον τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δραχμῶν εἴκοσι (20) κατὰ ἑκατοστὸν ἀνικανότητος μηνιαίως.

Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω μὴ ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ 14 ἔτος τῆς ἡλικίας των, δικαιοῦνται νοσηλείας εἰς Δημόσια ἢ Δημοτικὰ Νοσοκομεία ἢ τοιαῦτα καινοφελῶν ἰδρυμάτων μέχρις ἀποθεραπείας τῶν τραυμάτων των, τῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης καταβαλλομένης ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἢ τὸ Ἴδρυμα. Δικαιοῦνται ὡσαύτως τῶν τυχόν ἀναγκαιούντων αὐτοῖς ὀρθοπαιδικῶν μηχανημάτων παρεχόμενων παρὰ τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων, δαπάναις τοῦ Κράτους.

Ἄμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 14 ἔτους τῆς ἡλικίας των δικαι-
οῦνται τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεως ἐφ' ὅσον διαρ-
κεῖ ἡ συνεπεία τοῦ τραυματισμοῦ των ἀνικανότης των διαπι-
στομένη δι' ἐξετάσεως παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς
Ἐπιτροπῆς Στρατοῦ.

2. Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομέ-
νων μεταβιβάζεται κατὰ τὸ ἥμισυ, εἰς τὴν χήραν σύζυγον ἢ
τὴν ὀρφανὴν ἄγαμον θυγατέρα, ἢ τὸ ὀρφανὸν ἀνήλικον καὶ
ἄγαμον ἄρρεν τέκνον, μὴ δυναμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ
ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 500 μηνιαίως.

Ἐφ' ὅσον μετὰ τῆς χήρας σύζυγου συντρέχουσιν εἰς τὴν σύν-
ταξιν τέκνα, ἢ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῆς συνταξιοδοτήσεως
μόνον τέκνων, πλειόνων τοῦ ενός, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ δευ-
τέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νό-
μου ὁριζόμενα.

3. Ὁ πατὴρ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρ-
θρου ἀναφερομένων, ἐφ' ὅσον τυγχάνει ἄπορος καὶ ἀνίκανος
πρὸς ἐργασίαν καὶ συνετηρεῖτο ἢ θὰ συνετηρεῖτο παρὰ τοῦ θα-
νόντος τέκνου του, ἢ ἐφ' ὅσον ἄγει ἡλικίαν 60 ἐτῶν καὶ ἄνω
καὶ εἶναι ἄπορος, τὸ δὲ θανὸν τέκνον του ἔχει συμπεπληρωμέ-
νον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του τὸ 14 ἔτος τῆς ἡλικίας
του δικαιούται μετὰ τὸν θάνατον τούτων, ἀποζημιώσεως, ἐκ
τοῦ Δημοσίου Ταμείου δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δι'
ἐκαστον θνήσκον τέκνον του καταβλητέας εἰς πέντε ἴσας ἐτη-
ρίας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς δικαιοῦνται τῆς αὐτῆς ἀποζημιώ-
σεως ἡ χήρα μήτηρ, αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ καὶ οἱ ἀνήλικοι καὶ
ἄγαμοι ἄρρενες ἀδελφοὶ κατ' ἴσας μερίδας, ἐφ' ὅσον οὗτοι τυγ-
χάνουσιν ἄποροι, συνετηροῦντο ἢ θὰ συνετηροῦντο παρὰ τοῦ
θανόντος τέκνου ἢ ἀδελφοῦτων.

Γ' Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεις καὶ ἀποζημιώ-
σεις κανονίζονται παρὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ἀναγκασ-
τικοῦ νόμου 2650)1940 Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν
Συντάξεων ἐπὶ τῇ βάσει δικαιολογητικῶν, καθοριζομένων δι'
ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ
τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Ἀσφαλείας.

2. Ἡ αὕτη Ἐπιτροπὴ καθίσταται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου
1941 ἀρμοδία διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν υποθέσεων τῶν ἐκδι-
καζομένων ἢ δι' ὑπὸ τοῦ καταργουμένου δυνάμει τοῦ Α. Ν.
2414)40 Συμβουλίου Ἐλέγχου Συντάξεων.

3. Χρὴ Εἰσηγητῶν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Κανονισμοῦ Πολε-
μικῶν Συντάξεων δύναται, ἐκτὸς τῶν ἀρμοδίων Τμηματάρχων
τῆς Διευθύνσεως τῶν Συντάξεων, νὰ ἐκτελῶσιν, ἀποφάσει τοῦ
Προέδρου αὐτῆς, καὶ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ὡς καὶ
ἕτεροι ὑπάλληλοι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογι-
στικοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος τῶν κατὰ τὸν παρόντα
νόμον δικαιουμένων συντάξεως προσώπων ὡς καὶ ἡ σχέσις τοῦ
τραυματισμοῦ αὐτῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των
ἢ τὴν ἀεροπορικὴν ἐπιδρομὴν καθορίζεται, κατὰ τὰς δια-
τάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 17 Ἀυγούστου 1922 ἐκτελεστι-
κοῦ τοῦ Νόμου 2769 καὶ τοῦ προσηρητημένου τῷ Διατάγματι
τούτῳ πίνακος, παρὰ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης παρ'

ἐκάστη Γενικῇ Διοικήσει ἢ Νομαρχίᾳ καὶ ἀποτελουμένης α)
ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἢ τοῦ
Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας, ὡς Προέδρου, β') τοῦ Προϊστα-
μένου τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου τοῦ Νομοῦ καὶ γ') ἐνὸς
Στρατιωτικοῦ ἱατροῦ ὁριζομένου παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ
ἢ τοῦ Νομάρχου τῇ ὑποδείξει τοῦ οἰκείου Φρουράρχου.

Χρὴ Γραμματέως παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἐκτελεῖ εἰς
τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἢ τῆς Νομαρχίας,
ὁριζόμενος παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐν τῷ καταστήματι τῆς Γενικῆς
Διοικήσεως, ἢ τῆς Νομαρχίας προσκλήσει τοῦ Προέδρου αἱ
δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

Εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς
καταβάλλεται ἀποζημιώσις δραχμῶν μὲν 75 διὰ τὰ μέλη,
δραχμῶν δὲ πεντήκοντα (50) διὰ τὸν Γραμματέα, καθ' ἐκ-
στην γνωμάτευσιν.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν γεννῶνται ἀμφιβολία ὡς πρὸς
τὴν ποσότητα τοῦ καθορισθέντος ποσοστοῦ ἀνικανότητος τοῦ
παθόντος ἢ ὡς πρὸς τὴν σχέσιν τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ πρὸς
τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ τὴν ἀεροπορικὴν ἐπιδρο-
μὴν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ προτάσει
τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων νὰ παρα-
πέμπῃ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν
Ἐπιτροπὴν Στρατοῦ, ἥτις ἀποφαίνεται σχετικῶς βάσει τῶν
ἐν τῷ φακέλλῳ στοιχείων.

Ἐφ' ὅσον ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Στρατοῦ ἀ-
δυνατεῖ νὰ μορφώῃ γνώμην ἐκ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ στοιχείων,
δύναται γὰρ ζητῆ τὴν συμπλήρωσιν τούτων. Ἐπίσης δύναται νὰ
παραπέμπῃ τὸν παθόντα εἰς Νοσοκομεῖον πρὸς εἰδικὴν ἐξέ-
τασιν καὶ παρακολούθησιν, ἢ καὶ νὰ καλῇ τούτον παρ' αὐτῇ
πρὸς αὐτοπρόσωπον ἐξέτασιν.

3. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον γνωματεύσεις τῆς Α. Σ. Υ.
Ε. εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Κανονισμοῦ Πολε-
μικῶν Συντάξεων.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 (ἐδάφ. 1 παράγρ. 2, καὶ ἐδ. 2)
11, ἔως 16 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2650)1940 ἐφαρμόζονται καὶ
διὰ τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεις.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

**ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΡ. ΑΠΟ-
ΣΤΟΛΙΑΝΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜ-
ΠΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥ-
ΛΗΣ, Χ. ΛΑΙΒΙΖΑΤΟΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑ-
ΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ